

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **I. V. V.**, zast. JUDr. Evou Fajtlovou, advokátkou se sídlem Mojžíškové 738/4, Ostrava-Muglinov, proti žalované: **Policie České republiky, Služba cizinecké policie, Ředitelství služby cizinecké policie,** se sídlem Olšanská 2, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 7. 2010, čj. CPR-4696-1/ČJ-2010-9CPR-C249, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 9. 2010, čj. 22 A 105/2010 - 9, a o návrhu na přikázání věci Krajskému soudu v Ostravě,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Věc v současnosti vedená u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 A 105/2010 **se** Krajskému soudu v Ostravě **nepřikazuje**.

Odůvodnění:

I.
Vymezení věci

[1] Žalobou ze dne 23. 8. 2010 žalobce napadl rozhodnutí žalované o zrušení povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR ze dne 29. 7. 2010. Současně navrhl odložení jeho výkonu až do doby, než soud v řízení o žalobě na zrušení rozhodne.

[2] Žaloba na zrušení a návrh na odložení výkonu výše uvedeného rozhodnutí byly podány u Krajského soudu v Ostravě, který nyní napadeným usnesením věc postoupil Městskému soudu v Praze. V odůvodnění svého usnesení krajský soud odkázal na § 7 odst. 2 s. ř. s., na základě kterého dovodil svou nepříslušnost. Jelikož se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí žalované, která má sídlo v Praze a zvláštní zákon nestanoví jinak, je k řízení dle názoru krajského soudu místně příslušný Městský soud v Praze.

II.
Námitky žalobce v kasační stížnosti a vyjádření žalované

[3] Usnesení krajského soudu o postoupení věci napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) dne 22. 9. 2010 včas podanou kasační stížností, kterou se domáhá jeho zrušení. V doplnění kasační stížnosti ze dne 8. 11. 2010 stěžovatel blíže uvádí důvody, pro které usnesení napadl. Trvá na projednání věci před Krajským soudem v Ostravě jednak z důvodu hospodárnosti (*jak vyplývá ze spisu, stěžovatel bydlí v Ostravě – pozn. NSS*), jednak proto, že „skutek se stal v Severomoravském kraji“. Podpůrně přitom odkazuje na § 9 odst. 2 s. ř. s.

[4] Žalovaná se k obsahu kasační stížnosti nevyjádřila.

III.
Právní názor Nejvyššího správního soudu

[5] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v rozsahu a z důvodů v kasační stížnosti uvedených (§ 109 odst. 2 s. ř. s.)

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] Přestože stěžovatel kasační důvod výslovně nepodřadil pod žádné zákonné ustanovení, v daném případě přichází v úvahu pouze kasační námitka podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy nesprávné posouzení otázky místní příslušnosti krajským soudem.

[8] Základní pravidlo o určení místní příslušnosti soudů k projednávání žalob ve správním soudnictví obsahuje § 7 odst. 2 s. ř. s., dle něhož je místně příslušným soud, „*v jehož územním obvodu má sídlo správní orgán, který ve věci vydal rozhodnutí v posledním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se domáhá soudní ochrany*“, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. V případech řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 s. ř. s. je nutno za žalovaný orgán jakožto účastníka řízení považovat správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla (§ 69 s. ř. s.). Ve věci stěžovatele rozhodovala v posledním stupni Policie České republiky, Služba cizinecké policie, Ředitelství služby cizinecké policie, se sídlem Olšanská 2, Praha 3. Dále je v § 7 odst. 6 s. ř. s. stanoveno, že „[n]*ení-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému.*“

[9] V nyní posuzovaném případě vydala rozhodnutí v řízení podle § 65 s. ř. s. v posledním stupni žalovaná se sídlem v Praze (viz bod [8]). Jak krajský soud správně uvedl, v tomto řízení může být žalovaným správním orgánem (účastníkem) pouze orgán, který je určen podle výše cit. pravidla stanoveného v § 69 s. ř. s. Z tohoto důvodu je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu má tento správní orgán sídlo, tj. Městský soud v Praze. Skutečnost, že řízení před Krajským soudem v Ostravě by bylo pro stěžovatele hospodárnější, nebo že „skutek se stal v Severomoravském kraji", je pro určení místní příslušnosti bez významu.

[10] Jediná kasační námitka je tedy nedůvodná. Krajský soud proto postupoval správně, když podle § 7 odst. 6 s. ř. s. žalobu postoupil místně příslušnému krajskému soudu.

IV.
Návrh na tzv. delegaci vhodnou

[11] Druhou část kasační stížnosti pak Nejvyšší správní soud posoudil z hlediska jejího obsahu, a to jako návrh na přikázání věci Krajskému soudu v Ostravě z hlediska vhodnosti (návrh na tzv. delegaci vhodnou ve smyslu § 9 odst. 2 s. ř. s.).

[12] Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. *Nejvyšší správní soud může věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné*. Podle nálezu sp. zn. I. ÚS 144/2000 ze dne 15. 11. 2001 (N 172/24 SbNU 281) „*pokud soud přikáže věc jinému soudu, aniž by pro takové rozhodnutí byly splněny podmínky, poruší tím ústavně zaručené právo zakotvené v čl. 38 odst. 1 Listiny, podle kterého nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci*". Jak vyplývá z nálezu sp. zn. IV. ÚS 222/96 ze dne 7. 10. 1996 (N 97/6 SbNU 201), „*obecná místní příslušnost soudu, který má věc projednat, je zásadou základní, a případná* delegace příslušnosti jinému soudu je toliko výjimkou z této zásady, *kterou je třeba – jako výjimku – vykládat restriktivně*." [zvýraznění doplnil NSS; srov. k tomu též usnesení sp. zn. II. ÚS 544/02 ze dne 8. 10. 2002 (U 33/28 SbNU 429)].

[13] „Vhodnost" delegace, kterou připouští § 9 odst. 2 s. ř. s., je tedy výjimkou ze zásady trvání místní příslušnosti (*perpetuatio fori;* k tomu srov. např. usnesení NSS ze dne 12. 6. 2003, čj. Nad 52/2003 - 28, publ. pod č. 27/2003 Sb. NSS) a z ústavní zásady zákonného soudu a soudce, a proto k ní lze přistoupit pouze v těch ojedinělých případech, v nichž by projednání věci jiným než místně příslušným krajským soudem znamenalo z komplexního pohledu hospodárnější, rychlejší či po skutkové stránce spolehlivější a důkladnější posouzení věci. Skutečnost, že stěžovatel nemá bydliště v obvodu Krajského soudu v Ostravě, proto není sama o sobě důvodem postačujícím pro přikázání věci z důvodu vhodnosti podle § 9 odst. 2 s. ř. s. (shodně usnesení NSS ze dne 22. 4. 2004, čj. Nad 138/2003 - 26; srov. též usnesení ze dne 24. 6. 2004, čj. Nad 89/2004 - 26, podle něhož „*musí být skutečnosti, které odůvodňují přikázání věci jinému než příslušnému soudu, výjimečné, závažné a objektivní povahy. Pouhá lepší dostupnost soudu* [...] *nemůže být bez dalších okolností důvodem, pro který lze věc přikázat jinému než příslušnému soudu.*").

[14] Samotným předmětem řízení před místně příslušným krajským soudem má být posouzení otázky, zda bude zrušeno rozhodnutí, kterým se zrušuje povolení k pobytu žalobce z důvodu vydání trestního příkazu okresním soudem. Ani skutečnost uvedená v kasační stížnosti, že skutek, pro který byl stěžovatel trestním příkazem odsouzen, se stal v Severomoravském kraji, proto nemůže být důvodem pro postup stanovený v § 9 odst. 2 s. ř. s. Předmětem řízení před krajským soudem bude otázka zákonnosti vydání rozhodnutí správního orgánu druhého stupně, nikoliv otázka trestní odpovědnosti stěžovatele, kterou řešil trestní soud.

V.
Závěr

[15] Nejvyšší správní soud tedy shledal námitku stěžovatele nedůvodnou. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí kasační soud přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). O druhé části kasační stížnosti pak rozhodl v souladu s jejím obsahem jako o návrhu na přikázání věci jinému než místně příslušnému krajskému soudu; Krajskému soudu v Ostravě však ze shora uvedených důvodů nebyla věc přikázána.

[16] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl v tomto řízení úspěch, nemá na jejich náhradu právo. Žalované nevznikly v řízení o kasační stížnosti žádné náklady, a proto jí Nejvyšší správní soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. března 2011

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu